

[**Helge Madsen.**]

eller at der eventuelt slet ikke vil blive opstillet nogen kandidat? Betyder det ikke, at det bliver mere aktuelt, jo højere man sætter det tal op? Vi risikerer deroppe af få det indirekte valg, som vi nu har fået afskaffet hernede. Jeg vil nødig være med til en sådan bestemmelse, som vil kunne compromittere starten af folkestyret i Grønland.

Der står i stk. 3 i § 13, at en vælger kun kan være stiller for een kandidat. Nu kan man jo i og for sig godt ønske to mennesker valgt og anbefale dem begge, finde dem begge to egnede, og derfor synes jeg, at kravet om, at man kun kan være stiller for een kandidat, ikke er nødvendigt, men opretholder man dette krav, må det dog afgøres, på hvilken af de lister, stilleren har underskrevet, han skal slettes. Det kan eventuelt blive afgørende for, om listen har stillere nok, og derfor synes jeg, det på en eller anden måde skulle anføres.

§ 17s bestemmelser om den blanke stemmeseddel var det ærede medlem hr. Kristen Amby betænkelig ved. Det ærede medlem var bange for, at der skulle blive for mange, der skulle hjælpes, og det kan man også nok være, men jeg er nu ikke så ked af ordningen, for den vil dog kunne anvendes, og når man bruger den i Grønland, må vi også kunne godtage den hernede. Nu kan vi da se, hvordan det går.

En lille teknisk ting: der står udførligt, hvorledes hele afstemningen skal foregå. Derfor synes jeg, man også burde have nævnt, at kandidatnavnene skulle anføres således, at man dog inde i selve stemmerummet kunne se, hvordan de skal staves.

Det fremgår af § 20, stk. 1, at der på stemmesedlen kun må anføres navnet på den person, man ønsker valgt, men i stk. 3 hedder det, at hvis der er anført flere navne, er det kun det først anførte navn, der gælder. Når man siger, at der kun må skrives eet navn, forstår jeg ikke, hvorfor man så bagefter udpensler yderligere, hvad der skal ske, hvis der står flere navne.

I § 30 står der om brevstemmerne, at kuverterne skal åbnes ved afstemningens begyndelse. Jeg foreslår, at man overvejer, om det ikke er mere praktisk, at det sker ved afstemningens slutning, således at eventuelt hjemkomne jægere og fiskere får lejlighed til at stemme personligt, selvom de eventuelt har sendt et brev ind i for-

vejen. Det er dog mere i overensstemmelse med princippet om hemmelig afstemning, at vælgerne stemmer i afstemningsrummet, end at de stemmer pr. brev.

Hvad lovforslaget om folketingsvalg på Færøerne angår, har jeg læst det igennem, og jeg synes ikke, der er nogen betænkelighed ved at anbefale at stemme for det. Derimod vil jeg gerne med hensyn til det grønlandske valglovsforslag se, hvilket resultat udvalget kommer til under hensyntagen til de bemærkninger, jeg nu har fremført. Jeg kommer jo ikke med i udvalget, derfor har jeg fremført mine forskellige indvendinger mod forslaget.

Formanden: Den højtærede indenrigs- og boligminister, som repræsenterer statsministeren, har ordet.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg tillader mig først at gøre en enkelt bemærkning vedrørende forslaget til valglov for Færøerne. Det ærede medlem hr. Hans Hansen spurgte, hvorfor man ikke havde benyttet denne lejlighed til at afskaffe anvendelsen af konvolutter ved afstemningen. Jeg skal dertil blot svare, at der i lovforslaget kun er optaget de ændringer, som Færøernes landsstyre ønskede, og det forekommer mig ikke, at der er nogen grund for os hernede til at prøve på at belære færingerne om, hvorvidt det er mest praktisk at anvende konvolutter eller det system, som vi anvender her. Andre bemærkninger har jeg ikke at gøre til dette lovforslag; jeg takker de ærede ordførere for den tilslutning, de har givet det.

Dernæst vil jeg om valgloven for Grønland gøre nogle mere omfattende og fyldige bemærkninger, som ordførertalerne giver mig anledning til.

Jeg vil begynde med at sige, at det, der har været det afgørende ved udfærdigelsen af lovforslaget, har været at imødekomme de grønlandske ønsker i så vidt udstrækning som overhovedet muligt. Jeg tror, det høje ting vil anerkende, at det samarbejde, som må være mellem os hernede i vort arbejde og det nye grønlandske organ, må pålægge os i så vidt udstrækning, som vi nu finder det muligt, at imødekomme, hvilke fremgangsmåder grønlænderne selv ønsker ved de forskellige foranstaltninger, der skal træffes i Grønland.

Den kredsinddeling, der er foreslået i